

Drentse boer en blues triomferen in Carré

REPORTAGE DRENTSE BLUESOPERA

● PeerGroup zet ook theater Carré op zijn kop

Door Eric Nederkoorn

Amsterdam Waar moest dat heen? Goed, PeerGroup, het eigenwijze theatergezelschap uit Donderen, had de *Drentse Bluesopera* deze zomer laten schitteren tegen de Hondsrug aan. Iedereen was vol lof. Maar Carré? Eerst op een speellocatie van vijf voetbalvelden aan weiland, en nu binnen, in de beroemdste theaterzaal van Nederland?

Het werd een grote triomf gistermiddag, voor een uitverkocht huis. Toen de slottonen waren weggeleden en het spotlicht gedoofd was, sprong het publiek als één man overeind om de acteursploeg en de viermansband toe te juichen. Het had echt als een huis gestaan. Hier en daar prikten tranen van ontroering. Bij de overdonderde spelers, met al die toejuichingen, en in het publiek.

Dat was voor een deel thuispubliek geweest. Alsof FC Groningen ver weg een bekerfinale moest spelen, waren vijf bussen vol noorderlingen naar Amsterdam afgedaald; twee dubbeldekkers geregeld door deze krant, drie bussen uit Gieten. Om twee uur zou het beginnen. Zou. Want de expeditie uit Gieten was op de A1 achter een ongeluk verzeild geraakt. Carré moest twintig minuten geduld hebben. Want er kon toch zeker onmogelijk worden begonnen zonder dat Bert Venema, eigenaar van het land waarop de Drentse Bluesopera zich in Gieten had afgespeeld, binnen was?

Niet denken dat het alleen maar Drenten waren, maar toch wel een procentje of 40. Jan en Ellen Bijman uit Diever hadden de productie in Gieten nog niet gezien, zeiden ze vooraf. "Je kunt niet overal bijwezen", luidde Jans verklaring. Voor Harry en Greetje van den Berg uit Blijham was dit de allereerste keer Carré van hun leven, maar ze waren er in

Gieten wel bij geweest. "Fantastische thematiek, muziek en ambiance", vond Harry. En vandaag ging het opnieuw goed komen. "Want het is écht bluesweer." Dat klopte, want tussen bus en Carré was het haast zwemmen, zo hard regende het.

Hilde en Henk-Eric Kuper woonden ooit in Erica ('naast Daniel Lohues') en nu in Utrecht

respectievelijk Dronten. "Een impulsieve daad", noemde zij, gezeten op een logeplek, vlak voor aanvang het besluit om naar Carré af te reizen. Pal na afloop waren ze totaal verbluft. "Dit was fantastisch."

Indedaad, de 'neutrale' kijker had genoten, maar voor de (ex)-Drenten kwam daar nog herkenning bij, en sentiment: de blues, Harry

Muskee, maar ook de boerenproblematiek, het verhaal van de boerenjongen op weg naar armoede, die zijn land verkwanselt aan vluchtige recreatie. En hier in Carré, onder die kristallen kroonluchters, pakte dit boerenstuk wel héél bijzonder uit. Genodigde Kamerleden, de Drentse politieke top én de productie zelf, iedereen glunderde. >> 50

”
Boeren-
stuk
met glans
onder
kristallen
kroon-
luchters

▲ Buiten Carré wees een boerentrekker het publiek de weg. Foto: Robert van de Willigenburg